

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 16. juli 2014
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Rasmus Nexø Jensen
Sagsnr.: 2014-0030-2279
Dok.: 1199988

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1167 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. juni 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Karen Hækkerup

/

Caroline Østergaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1167 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvordan mener ministeren, at der bør følges på CASAs evaluering af konfliktrådsordningen fra 2012?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at det overordnede formål med CASAs evaluering af konfliktrådsordningen i 2012 var at belyse, hvilke erfaringer der på daværende tidspunkt var gjort med den landsdækkende ordning for mægling i konfliktråd, samt at afdække mulighederne for fremadrettet at udvikle og forbedre ordningen.

Evalueringen, der bygger på såvel kvalitative som kvantitative data, fokuserer dels på organiseringen af konfliktråd i de 12 politikredse, dels på resultaterne af gennemførte konfliktråd.

Rigspolitiet kan i den forbindelse oplyse, at CASAs evaluering af konfliktrådsordningen overordnet viser, at forurettede og gerningsmænd generelt er positive over for udbyttet af deres fælles møder. Det fremgår således af evalueringsrapporten, at godt 85 procent af de adspurgte personer (såvel forurettede som gerningsmænd) karakteriserer konfliktrådsordningen som vellykket.

Herudover indeholder evalueringsrapporten en række opmærksomhedspunkter, der har til formål at afdække mulighederne for via forskellige initiativer og indsatser at forbedre den eksisterende ordning, herunder øge antallet af sager, hvori der tilbydes mægling i konfliktråd. Opmærksomhedspunkterne drejer sig blandt andet om udvikling af sagsbehandlernes kompetencer, de tidsmæssige aspekter forbundet med afholdelse af konfliktråd i forhold til en eventuel retssag, supervision af mæglere, visitation af konfliktrådssager og it-understøttelse.

Med udgangspunkt i disse opmærksomhedspunkter nedsatte Rigspolitiet i 2013 en arbejdsgruppe, som med fokus på etik, faglighed og kvalitet skulle undersøge mulighederne for dels at optimere den indledningsvise visitationsfase, dels at styrke selve konfliktrådene.

Rigspolitiet kan oplyse, at konfliktrådsindsatsen i 2014 på baggrund af arbejdsgruppens indsats herefter omfatter en forbedret it-understøttelse af konfliktrådsordningen, udarbejdelse af nærmere retningslinjer for visitationen af egnede sager og en

øget kvalitetssikring i forbindelse med gennemførelsen af mæglinger. Således er der f.eks. indført mulighed for afholdelse af såkaldte formøder bl.a. med henblik på, at den pågældende mægler bedre kan vurdere parternes egnethed til at deltage i konfliktråd, ligesom der kan afholdes flere konfliktråd eller tilknyttes flere mæglere i sager af mere kompliceret karakter.

Rigspolitiet kan herudover oplyse, at der i samarbejde med Justitsministeriets Forskningskontor i 2014 og 2015 foretages en undersøgelse af, hvor stor en andel af de gerningsmænd, der har deltaget i konfliktråd, som efterfølgende begår ny og ligeartet kriminalitet.

Rigspolitiet kan endelig oplyse, at der på baggrund af den skete udvidelse af konfliktrådsordningen fra den 1. marts 2012 gennemføres supplerende uddannelse af mæglere og koordinatorefter behov.”

Justitsministeriet kan henholde sig til det af Rigspolitiet anførte. Der henvises endvidere til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1165 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Det bemærkes i øvrigt, at Justitsministeriets Forskningskontors undersøgelse af konfliktrådsordningen, som er nævnt i Rigspolitiets udtalelse, er nærmere beskrevet i Justitsministeriets besvarelse af 30. juni 2014 af spørgsmål nr. 1164 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.